

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลพวา

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ.๒๕๖๑

เทศบาลตำบลพวา
อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบ (ร่าง) เทศบัญญัติของเทศบาลพวา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.๒๕๖๑

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพวาว่าด้วยการการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของตำบลพวา รวมทั้งเพื่อเป็นการกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ตลอดจนเพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุความเดือดร้อนจากการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตพื้นที่ตำบลพวา

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลพวา ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกเทศบัญญัติท้องถิ่น ในการกำหนดให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของพื้นที่ หรือทั้งหมดของพื้นที่

ดังนั้น เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ภายในพื้นที่เทศบาลตำบลพวาให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับสภาพสังคมของพื้นที่ ประกอบกับเพื่อความสอดคล้องกับกฎหมายควบคุมอื่นๆ จึงอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้กระทำการโดยตราเป็นเทศบัญญัติ จึงเป็นการสมควรที่จะมีการตราเทศบัญญัตินี้ขึ้น

(ร่าง) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลพวา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ.๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพวา ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลพวาโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลพวา และผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลพวา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลพวา ตั้งแต่วันที่ได้ออกโดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลพวาแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และให้หมายรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งที่โสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลพวา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๕ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตเทศบาลตำบลพวาโดยเด็ดขาด ได้แก่ ช้าง สัตว์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศที่มีพิษหรือสัตว์ดุร้าย สัตว์มีพิษและสัตว์ที่ดุร้าย หรือเข้าข่ายสัตว์อื่นๆ ที่ดุร้ายทุกประเภท

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลพวา เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

- ประเภทสัตว์บก ได้แก่ โค กระบือ ลา ล่อ สุกร แพะ แกะ ม้า กวาง สุนัข แมว หนู กระจ่าง

- ประเภทสัตว์น้ำ ได้แก่ ปลา กุ้ง หอย ปู
- ประเภทสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ได้แก่ กบ
- ประเภทเลื้อยคลาน ได้แก่ เต่า งู (ไม่มีพิษ) ไล่เดือน
- ประเภทสัตว์ปีก ได้แก่ ไก่ เป็ด ห่าน นก
- ประเภทแมลง ได้แก่ จิ้งหรีด ผีเสื้อ

ข้อ ๗ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

- (๑) ที่หรือทางสาธารณะ
- (๒) สถานที่ราชการ

ข้อ ๘ ความในข้อ ๗ ไม่ใช่บังคับแก่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อกิจกรรมใดๆ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้เลี้ยง โดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ
- (๒) เพื่อการกุศล หรือจารีตประเพณี โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๓) เพื่อในพระราชพิธี หรือพิธีกรรมทางศาสนาตามประกาศของทางราชการ
- (๔) เพื่อการรักษาโรคเจ็บป่วย หรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสัตว์

ข้อ ๙ พื้นที่ที่อยู่นอกที่หรือทางสาธารณะ นอกสถานที่ราชการ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ตามข้อ ๖ ต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของสัตว์จะต้องจัดให้มีมาตรการในการป้องกัน และควบคุมมิให้เกิดมลพิษ อันเกิดจากการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

(๒) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

(๓) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๔) กรณีสัตว์ที่เลี้ยงตาย ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ

(๕) ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์

(๖) ต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน และต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์เลี้ยงออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๗) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียน หรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้นๆ จะต้องจัดหา และจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

ข้อ ๑๐ พื้นที่ที่อยู่นอกเขตที่หรือทางสาธารณะ และนอกสถานที่ราชการ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ประเภทสุนัขและแมว และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสุนัขและแมว โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสุนัขและแมว มีแสงสว่างเพียงพอและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัด สิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) กรณีเป็นสุนัขและแมวที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขและแมวสายพันธุ์ ซึ่งมีลักษณะทาง สายพันธุ์ดุร้าย หรือสุนัขและแมวสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคน จะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สุนัขและแมวไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอก และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวัง โดยสังเกตได้ชัดเจน

(๓) ห้ามมิให้สุนัขและแมวออกนอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม

(๔) ควบคุมดูแลสุนัขและแมวมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดเสียงดัง ติดต่อกัน เป็นระยะเวลานานๆ เป็นต้น

(๕) รักษาสถานที่เลี้ยงสุนัขและแมวให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ เป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๖) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัขและแมว เกี่ยวกับเรื่องอาหาร ความสะอาด และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ถ้าเจ้าของสุนัขและแมวไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขและแมวได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแล ความเป็นอยู่ของสุนัขและแมวให้เป็นปกติสุข

(๗) เมื่อสุนัขและแมวตาย เจ้าของสุนัขและแมวจะต้องกำจัดซากสุนัขและแมวให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกัน มิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่เป็นเหตุ ให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำเว้นแต่สุนัขและแมวตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทันที และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๘) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ฉีดวัคซีนในสุนัขและแมวทุกตัว เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค ที่เกิดจากสุนัขและแมวมาสู่คน

(๙) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สุนัขและแมวที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตราย แก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของสุนัขและแมวแยก หรือกักสุนัขและแมวไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) ต้องจัดให้สุนัขและแมวมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวตลอดเวลา

(๑๑) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่ของบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอม

(๑๒) ในการนำสุนัขและแมวออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของสัตว์เลี้ยงดังกล่าว จะต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงตลอดเวลา ในกรณีที่เป็นสุนัขและแมวที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขและแมวสายพันธุ์ ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้าย หรือสุนัขและแมวสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคน ต้องใส่อุปกรณ์ครอบปาก และจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขและแมวไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นใด ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๑๑ พื้นที่ที่อยู่นอกเขตที่หรือทางสาธารณะและนอกสถานที่ราชการเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ทุกประเภทที่นำเข้าจากต่างประเทศและต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) การนำสัตว์เข้าประเทศจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกรมปศุสัตว์ และต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศทุกชนิดปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

(๓) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้อง ดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่ กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้นๆ จะต้อง จัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

ข้อ ๑๒ พื้นที่ที่อยู่นอกเขตที่หรือทางสาธารณะ และนอกสถานที่ราชการ เป็นเขตควบคุมการ เลี้ยงสัตว์มีพิษและสัตว์ที่ดุร้าย หรือ เข้าข่ายสัตว์อื่นๆ ดุร้ายทุกประเภท และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตาม ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยอนุโลม

(๒) ต้องจัดให้มีที่เลี้ยงที่มีตลิ่ง มังคก แข็งแรง ซึ่งเหมาะสมกับสัตว์แต่ละประเภท เพื่อป้องกันมิให้สัตว์ดังกล่าวหลุดรอดออกมาก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน

(๓) ปฏิบัติการอื่น ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย สามสิบวันเมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของ เทศบาลตำบลพวา แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่าย เกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลา ดังกล่าวก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้เป็นการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาล ตำบลพวาตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลพวา ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๖ ให้นายกเทศมนตรีตำบลพวารักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(ลงชื่อ)

(นายทนง เมธาวรรกุล)

นายกเทศมนตรีตำบลพวา

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายพงษ์พัฒน์ วงศ์ตระกูล)
(รองผู้ว่าราชการจังหวัด บุณยรัตพันธุ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี
ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี

ประกาศเทศบาลตำบลพวา
เรื่อง ประกาศใช้บังคับเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพวา เรื่องการควบคุม
การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ด้วยเทศบาลตำบลพวา ได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพวา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลพวา สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑

บัดนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ ได้พิจารณาเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพวา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑ และนายกเทศมนตรีตำบลพวาได้ลงนามแล้ว จึงประกาศใช้บังคับเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพวา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑ โดยมีผลใช้บังคับเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลพวาแล้ว
เจ็ดวัน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายทนง เมธวรากุล)
นายกเทศมนตรีตำบลพวา